

תת"ע 7141/05/18 - עמראן ערמוש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7141-05-18 מדינת ישראל נ' ערמוש
תיק חיצוני: 10151992046

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	עמראן ערמוש
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 22.5.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,100 ₪.
3. המבקש טען כי הוא הגיש בקשה להישפט אך מעולם לא קיבל את הזימון לדיון. טען כי הותרת גזר הדין על כנו יגרום לו נזק קשה, באשר הוא עובד כסוכן מכירות וזקוק לרישיון הנהיגה לצורך פרנסתו. כפר בביצוע העבירה וטען כי יש לו טענות הגנה טובות כנגד טענות השוטט שרשם את הדו"ח. לאור האמור ביקש לקבל יומו בית המשפט.
4. המשיבה התנגדה לבקשה. טענה כי דבר הדואר לא נדרש על ידי המבקש וכי מדובר בהמצאה כדין, ובנסיבות אלה אין לו אלא להלין על עצמו. כמו כן, טענה כי המבקש לא הפנה לראיות כלשהן.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת

פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 **כאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 8.8.18.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ח, 05 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

